

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: «Άμεση επίλυση του προβλήματος του προσωπικού καθαριότητας με σύμβαση έργου των κτιρίων των Δ.Ο.Υ»

Αδικοιολόγητη παραμένει η κωλυσιεργία του υπουργείου να διευθετήσει την αποκατάσταση της υπηρεσιακής σχέσης του προσωπικού καθαριότητας με σύμβαση έργου των κτιρίων των Δ.Ο.Υ.

Σύμφωνα με το άρθρο 23 του ν. 4151/2013 (Α'103), *«η διάταξη του άρθρου 167 του ν. 4099/2012 αναδιατυπώνεται ως εξής: Οι συμβάσεις που έχουν συναφθεί και θα συναφθούν μέχρι 31.12.2013 και αφορούν στην καθαριότητα των κτιρίων των Δ.Ο.Υ και των Κτηματικών Υπηρεσιών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 2 του ν. 2314/1953 (Α' 59) και του άρθρου 37 του ν. 2072/1992 (Α' 125), θεωρούνται νόμιμες και οι σχετικές δαπάνες για παρασχεθείσες υπηρεσίες μέχρι 31.12.2013 μπορούν να πληρωθούν μέχρι την προαναφερθείσα ημερομηνία».*

Ωστόσο, εξακολουθεί να εκκρεμεί η έκδοση διευκρινιστικής εγκυκλίου, που θα ρυθμίζει ότι οι καθαρίστριες που εργάζονται με σύμβαση έργου στα κτίρια των Δ.Ο.Υ. και απολύθηκαν την 1.1.2013 εντάσσονται στην ως άνω διάταξη.

Λόγω της καθυστέρησης του Υπουργείου να διευθετήσει το ζήτημα, οι καθαρίστριες των Δ.Ο.Υ. παραμένουν άνεργες, σε μία εξαιρετικά αρνητική οικονομική συγκυρία, σε ώριμη ηλικία η οποία τις καθιστά ακόμη πιο ευάλωτες στη συνεχιζόμενη ανεργία. Επιπλέον, αντιμετωπίζουν άμεσα σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης καθώς η πενιχρή αμοιβή τους, που δεν ξεπερνά τα 400 ευρώ, αποτελεί τη μοναδική πηγή του οικογενειακού εισοδήματος, πολλές εξ' αυτών είναι μονο-γονεϊκές οικογένειες ενώ κάποιες άλλες έχουν παιδιά με ειδικές ανάγκες, δεδομένα δηλαδή τα οποία καθιστούν ακόμη πιο ζοφερή την κατάσταση που βιώνουν.

Εν τω μεταξύ, το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την Απόφαση υπ' αριθ. 32/2014 δικαιώνει τις ενάγουσες ως προς τη μετατροπή των συμβάσεων έργου σε αορίστου χρόνου και την επαναπασχολησή τους με τις ίδιες ειδικότητες και αποδοχές που είχαν

προ της απόλυσής τους, καθώς, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, παρά το χαρακτηρισμό των ένδικων εγγράφων συμβάσεων ως δήθεν έργου από τους συμβαλλόμενους, οι ενάγουσες παρείχαν στην πραγματικότητα εξηρημένη εργασία και κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, η δε κατάτμηση της εργασιακής σχέσης τους, σε ορισμένου χρόνου συμβάσεις δεν δικαιολογείται από τη φύση, το είδος, και το σκοπό της παρεχόμενης εργασίας και τις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας της υπηρεσίας απασχόλησής τους. Επιπλέον, σύμφωνα με την απόφαση του δικαστηρίου οι εν θέματι καθαρίστριες προσελήφθηκαν και απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου προ της έναρξης ισχύος των ν. 3833/2010 και 3845/2010 οπότε, συνεπάγεται, ότι οι απαγορευτικές νέων προσλήψεων διατάξεις των νόμων αυτών δεν αφορούν την περίπτωση των εναγόντων ενώ επίσης από κανένα έγγραφο δεν προκύπτει ότι έχουν υπαχθεί στο θεσμό της διαθεσιμότητας. Το δημόσιο δηλαδή έπαυσε να τις απασχολεί καταγγέλλοντας ουσιαστικά τις συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου αυτών, χωρίς όμως έγγραφο και καταβολή αποζημίωσης απόλυσης. Εν κατακλείδι, το δικαστήριο αναγνωρίζει τις συμβάσεις έργου ως συμβάσεις αορίστου χρόνου, χαρακτηρίζει άκυρη την απόλυσή τους και εντέλει το δημόσιο να τις επαναπροσλάβει με τις ίδιες συνθήκες.

Με την υπ' αριθμόν 4023/20.11.2013 Ερώτησή μας, σας ρωτούσαμε α. σε ποιους παράγοντες οφείλεται η μη εφαρμογή του άρθρου 23 του ν. 4151/2013 (Α' 103) και β) εάν προβλέπεται η υπογραφή των σχετικών συμβάσεων και με ποιο χρονοδιάγραμμα ενεργειών. Να σημειωθεί ότι το Υπουργείο δεν έχει απαντήσει ακόμη στην ερώτηση αυτή.

Σε συνέχεια των παραπάνω εξελίξεων,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Πότε προτίθεσθε να επιλύσετε το θέμα αυτό του οποίου η καθυστέρηση επιδεινώνει κάθε μέρα και περισσότερο την ευάλωτη αυτή ομάδα εργαζομένων;
- 2) Υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα ενεργειών;

Οι βουλευτές που ερωτούν

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη

Γιώργος Κυρίτσης

Κατερίνα Μάρκου